

02-08-2019 ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 03-08-2019.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρὰ στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἰχθὺς λαὶ Πα

^π
^{χ̣}
π_q Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
κου σον μου ει σα κου σον μου ου Κυ ρι ι ε
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σον μου προ σχες τη φω νη της δε η σε ω
ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε
ει σα κου σον μου ου Κυ ρι ι ε

Π
 π^q κατευθυνθητω η προσευχη μου χ^q
 ως θυμιαμα ενωπιον σου π^q ε παρσις
 των χειρων μου χ^q θυσια εεσπερινη π^q

ει σακουσον μου Κυ υ υ ρι [✠]
[✠]Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου [✠]
[✠]Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις [✠]
[✠]Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις
την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω
με τα των εκ λε κτων αυ των [✠]
[✠]Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ^Δ ε λαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να α τωτην κεφαλην μου ^χ

^χ **Ο** τι ε τι και η προσευχη μου ενταις

ευδοκiais αυτων ^χ κατεποθησαν εχο

μενα πετρας οι κριται αυτων ^χ

^χ **Α**κουσονται τα ρηματα αμου ο

τι η δυνθησαν ^Δ ωσει παχος γης ερραγη ε

πιτης γης ^Δ διεσκορπισθητα ο στα αυτων

παρα τον Ααδην ^χ

^χ **Ο** τι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου ^Δ επισοιηλπισαμη

αντανελης τηνψυ χηηνμου<sup>χ
ῥ</sup>
<sup>χ
ῥ</sup> Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ
 νεστησαν το ομοι<sup>Δ
ῶ</sup> και α πο σκαν δα λων των
 ερ γα ζο με νων τη να νο μι ι αν<sup>χ
ῥ</sup>
^Π<sup>χ
ῥ</sup> Πε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
 οι α μαρ τω λοι<sup>Δ
ῶ</sup> κα τα μο νας ει μι ε γω<sup>Δ
ῶ</sup>
 ε ως αν πα ρε ελ θω<sup>χ
ῥ</sup>
<sup>χ
ῥ</sup> Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
 ζα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην<sup>χ
ῥ</sup>
^Π<sup>χ
ῥ</sup> Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
 σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε^Π λω<sup>χ
q̣</sup>
<sup>χ
q̣</sup> **Ε**ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το Πνευ μα
μου και συ εγνωστας τριβους μου<sup>Π
χ
q̣</sup>
<sup>χ
q̣</sup> **Ε**ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
μην εκρυ ψαν πα γι δα μοι<sup>Δ
χ
q̣</sup>
<sup>χ
q̣</sup> **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον<sup>Δ
χ
q̣</sup> και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με<sup>Π
χ
q̣</sup>
<sup>χ
q̣</sup> **Α**πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
εστιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου<sup>χ
q̣</sup>
<sup>Κ
χ
q̣</sup> **Ε**κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα
<sup>γ'
η</sup> συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν

γηζωντων ^κ
 Προ οσχες προς την δε η σιν μου ^{γ'}
 ο οτι εταπεινω θην σφοδρα ^κ
 Ρυσαι με εκ των καταδιωκον ^Δ
 των με ^Π οτι εκραται ω θησαν υπερ ε ^Δ
 με ε ^κ
 Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην ^κ
 μου ^{γ'} του εζομολογησασθαιτω ο νο ^κ
 ματισου ^κ
 Εμευπομενου σιδικαιοι ^{γ'} ε ^κ
 ωσουαντα ποδωω μοι ^κ

Εκ βα θυν ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω
νης μου

Εν η θη τω τα ω τα σου προ σε χον
τα εις την φω νην της δε η σε ως μου

Μαρτυρικά (γ'), Ήχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Ἰηχος λ̣̇̈ Πα̣̇

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι,
καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑαυτοὺς
διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως
ἀπηυτομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ
τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε.
Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ
κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Π ρ ε ο ν τ η ς π ι σ τ ε ω ς π ε ρ ι β α λ λ ο

με νοι και τω τυπω του Σταυρου ε αυτους

δι α να στη σαν τες ^π₉ προς τας βα σα α νους

αν δρειως απηυτο μολησαν και δι α βο

λου την πλα νην και το θρα σος κα τηρ γη σαν

οι Ἁγιοὶ σου Κυριε ^π₉ αυ των ταις ι κε
 σι ι αις ως παν το δυ να μοσ Θε ος ^π₉ τω
 κο σμω την ει ρη νην κα τα πε εμ ψον ^π₉ και
 ταις ψυ χαις ημων το με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Στίχ. β΄. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
 τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
 Κύριον.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες,
 ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὑμῖν γὰρ
 ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

^π₉ Πρε σβευ σα τε υ περ η μων α α γι
 οι Μαρ τυ ρες ^π₉ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι
 ων ημων ^π₉ η μιν γαρ ε δο θη χα α ρις πρε
 σβευ ει ν υ περ η μων ^π₉

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Ἀκορέστω διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ
ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες
διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες,
τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῇ
καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς
οὐρανοὺς μετέστητε, ὅθεν καὶ παρρησίας,
τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι,
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ
^π₉ **Ἀ** κο ρε στω δι α θε ε σει ψυ
χης Χρι στον ουκαρ νη σα με νοι α α γι οι
Μαρ τυ ρες ^π₉ τους δει νους και δι α φο ρους αι
κι σμους πα θη μα των υ πο μει ναν τες ^π₉ των
τυ ραν νων τα θρα α ση κα τη δα φι σα τε ^π₉
α κλι νη και α τρω τον την πι στιν φυ λα

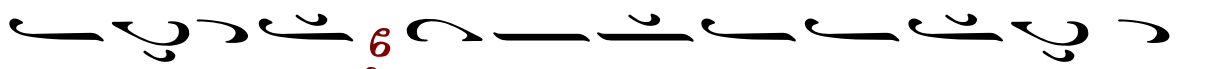
ζαν τες ^ρ εις ου ρα νους με τε στη τε ^π ο θεν
και παρ ρη σι ι ας τυ χον τες προς αυ τον αι
τη σα σθε δω ρη θη ναι η μιν το με γα ε ε
λε ος ^π

Σπικηρά Προσόμοια τοῦ μηναίου (γ').

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Σπῆχος δ'.   **O** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

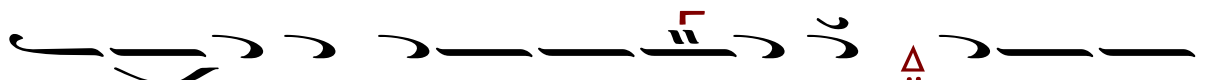
 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

 σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

Oἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἑξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

  O₁ Ο σι οι σου Κυ ρι ε ε ζο

 μοι ου με νοι τοις Α σω μα α τοις δι α δε

 η σε ως και εγ κρα τει ας πα α θη ε μει

ωσαν σαρκος και τη α πα θει α δι α
 λαμ ψαν τες παν των τας καρ δι ας κα τε φω τι
 σαν αυ των ταις ι κε σι αις δω ω ρησαι τω
 λα ω σου το με γα ε λε ος

Σπύχος ε'.
 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
 τες οι λα οι

Δαλμάτιος καὶ Ἰσάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο, αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλ μα τι ος και Ι σα κι ος ζη λον

ε να ρε τον α να λα βο ον τες ^Δ _Α ρει ου
 αι ρε σιν και Νε στο ρι ου ^Δ _Α κα τα βε βλη
 κα σι σα φως ^γ _Α και τοις ορ θο δο ζοις συμ μα
 χη σαν τες ^γ _Α κλε ος πα ρα παν των α πη νε γ καν
 το ^γ _Α αυ των Χρι στε πρε σβει αις δω ω ρη σαι τω
 λα ω σου το με γα ε λε ος ^γ _Α

Σπύχος ς'. ^χ _γ ^N _Α ⁰ τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του ε φ η μας ⁶ _λ και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου ^χ _Α ⁺ με νει εις τον αι ω να ^γ _Α

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως
 ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων,
 Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων

ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε,
πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας
τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

^N
^ν ᾠ στερесστε ρε ω μα τι τω της
 α σκη σε ως α να φα νε εν τες ^Δ κα τε φω
 τι σα τε των μο να ζον των ^Δ Πα τε ε ρες
 Ο σι οι ψυ χας ^ν σκο τος των δαι μο νων α
 πε λα σαν τες ^ν ο θεν με τα τελος μα κα ρι
 ζε σθε ^ν πρε σβευ ον τες σω θη ναι α α παν τας
 τους τε λουν τας ^Δ την θει αν μνη η μην υ μων ^ν
^χ ^N
^ν ᾠ Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^ν

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τὶ ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

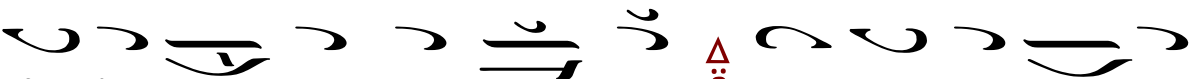
Θεοτοκίον. ^γ ^N
^γ Οἱ λο γι σμοι α κα θαρ τοι

τα χει λη δο λι α τα ερ γα δε μου ει σι

παμμι αρα και τι ποιη η σω πω ως υ παν

τη σω τω Κρι τη Δε σποι να Παρ θε νε

κα θι κε τευ σον τον Υι ον και πλα στην

σου και Κυ ριον ο ο πως εν με τα νοι α

δε ζη ται μου το πνευ μα ως μο νος ε ευ

σπλα αγ χνος

^κ
^χ^q **Κ**αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ωνων α μην ^κ
^χ^q **Ε**ν τη ε ρυ θρα θα λα α σ ση ^{γ'} της α πει
ρο γα μου νυμ φης ει κων δι ε γρα φη πο τε ^κ
ε κει Μω υ σης δι αι ρε της του υ δα τος ^κ
εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε της του θαυ μα
τος ^κ^q το τε τον βυ θον ε πε ζευ σεν α βρο χως
Ισ ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη σεν α
σπο ρως η Παρ θε νος ^κ^q η θα λα σσα με τα την
πα ρο δον του Ισ ρα ηλ ε ε μει νεν α βα
τος ^κ^q η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ

μα νου ηλ ε ε μει νεν α φθο ρος ο ων και
προων και φανεις ως ανθρωπος Θε ος ε λε η
σον η μα α α α ας

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Ϯ

Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει Ϯ το ε

λε ο ος σου προ φθα ασει με Ϯ (Δίς)
λε ο ος σου προ φθα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι λη ηπτωρ
μου ει ει Ϯ το ε λε ο ος σου προ φθα ασει με ε

ε

Ϯ

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοι, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοι, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Μαρτυρικὸν. Ὡχος πλ. α'

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες,
καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες,
τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχήσατε, ἀλλ’
οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε,
πανεύφημοι Μάρτυρες, ἔχοντες παρρησίαν πρὸς
τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην
αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

$\overline{\chi}^{\kappa}$
 χ^{κ}
 $\dot{q}$

ων ε πι γει ων α παν των κα τα φρο

νησαντες και των βασανων αν δρει ειως κα

τα πολ̣ησαν̣ τες̣ των̣ μακαριων̣ ελπιδων̣

ου ου ουκ η στο χη σα τε ^χ _ῥ αλλ ου ρα νων

Βα σι λει ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε πα

νε ε ευ φη μοι Μαρ τυ ρες ^{χθ} ε χον τες παρ

ρη σι ι αν προς τον φι λαν θρω πον Θε ον
 τω κο σμω την ει ρην ην αι τη σα σθε και
 ταις ψυ χαις ημων το με γα ε λε ε ος

Στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.
Νεκρώσιμον.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος. Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅστ' αὐτὰ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπα, Ἄρα τίς ἐστι; Βασιλεύς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος Πα
 Ε μνη σθην του προ φη του
 βο ων τος ε γω ει μι γη και σποδος και πα
 λιν κα τε νο η σα εν τοις μνη μα σι και
 ει δον τα ο στα τα γε γυ μνω με ε να και ει

πον^χ α^q ρα^Δ τ^κις ε^κ σ^κτι^κ ι βα^κ σ^κι λευ^κς η^κ στρα^κτι
 ω^κ ω^κ της^{γ'} π^{γ'}λου^{γ'} σ^{γ'}ι ο^{γ'}ς η^{γ'} πε^{γ'} ε^{γ'} ν^{γ'}ης η^{γ'} δι^{γ'} και^{γ'}
 ο^σς η^σ α^σμα^σρ^σ τ^σω^σ λ^σο^σς α^σλ^σ λα^σ α^σ να^σ πα^συ^σ σ^σον^σ
 Κυ^κ ρ^κι ε^κ με^κ τα^κ δι^κ και^κ ω^κν^κ του^κς δ^κου^κ λ^κου^κς σου^κ ως^κ
 φι^κ λ^καν^κ θ^κρω^κω^κ πο^κς

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Κὺ ἐπλάσας με, Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ
τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοί, καὶ εἶπας. Εἰς
γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθεΐαν
ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά
μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς φιλόανθρωπος.

Κ^κυ^κ ε^κ π^κλα^κ σ^κας με^κ Κυ^κ ρ^κι ε^κ και^κ ε^κ θ^κη^κ
 κα^κς ε^κ πε^κ με^κ τη^κν χει^κ ρ^κα σου^κ και^κ αι^κ ε^κ νε^κ τει^κ
 λω^κ μοι και^κ ει^κ πα^κς ει^κς γ^κην πα^κ α^κ λιν πο^κ ρευ^κ ση

ο δη γη σον με εις ευ θει αν ο δον σου
 συγ χω ρη σον μοι τα πλημ με λη μα τα α
 μου και α νες μοι δε ο μαι ως φι λα αν
 θρω πος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐλογημένη, ὡς Θεοῦ Μητέρα.
 Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ε δυ σω που μεν ως Θε ου Μη τε ε
 ρα Ευ λο γη με ε νη πρε σβευ ε σω θη ναι
 ημα α ας

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἴτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Ἀ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δὲ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^χ ^B
^Δ Τη Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α
πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶
μη α πο στρε ψης σους δου λους κε νους ^Δ σε
γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^χ
 τωνα ι ω νων α μην ⁶
⁶
 ου σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε
 τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ξι οι ⁶ ει
 μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^Δ
 τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ
 νων ^Δ τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ θε
 ρους ⁶ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου
^Δ σου γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι
 ων ⁴ δει νω ω ων ^Δ

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χϋμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

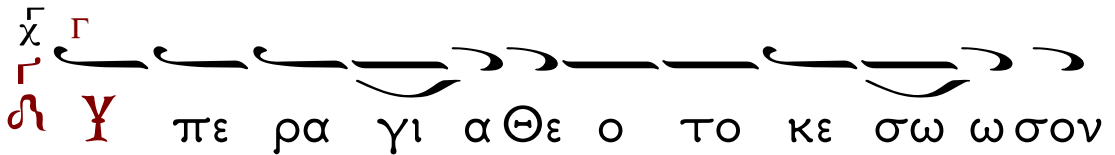
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'.

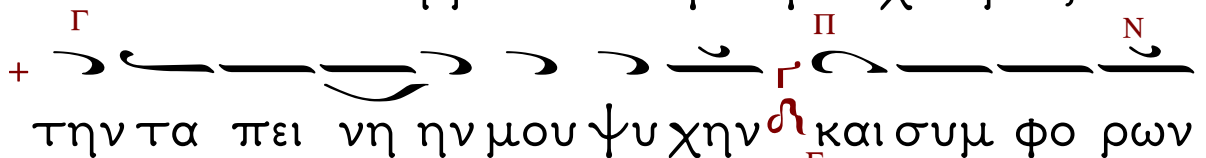
Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

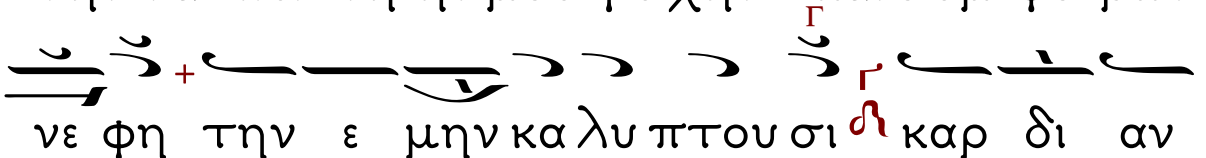
Ἦχος πλὴ Νη —² Γα

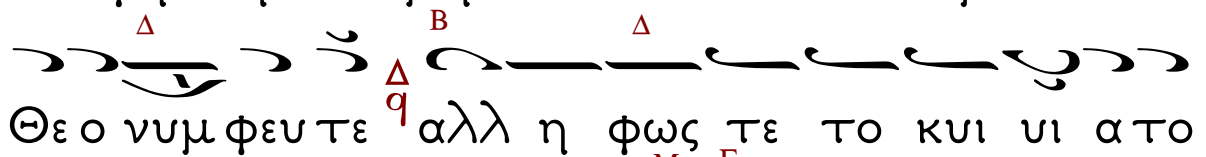

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

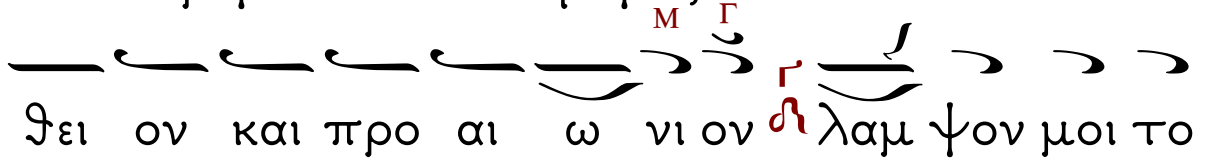

η μας

των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

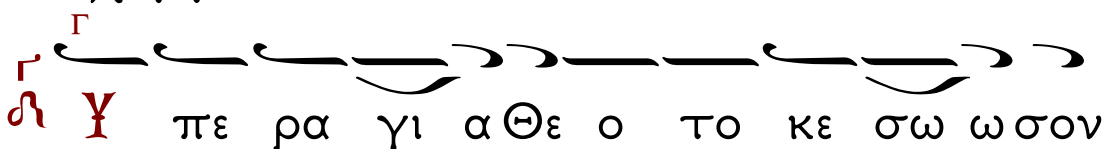

την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων

νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν

Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α το

θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το

φως το χαρ μο συ νον

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
 Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο
 ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη
 κρα ται α δυ να μειςου α νυ μνω με γα
 λυνω την α μετρον σου συμ πα θειαν και την
 εις ε με σου παρακλησιν
 Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
 νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρηνω και στε να ζω
 μη με παριδης τον αθλιον^Γ των χριστι α
 νων καταφυγι ον^Γ
^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην^Γ
^Γ Ου σι ω πησω του βο αν τρα νω τα
 τα τα με γα λει ει α τα σα^Γ ει μη γαρ συ
 Κο ρη παν το τε προ ι στα σο^Γ υ περ ε
 μου πρεσβευου σα^Δ τω Υι ω και Θε ω σου
 τις εκ το σου του με κλυ δω νος^Γ και δει νων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα

ζω σοι προ φθα σον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

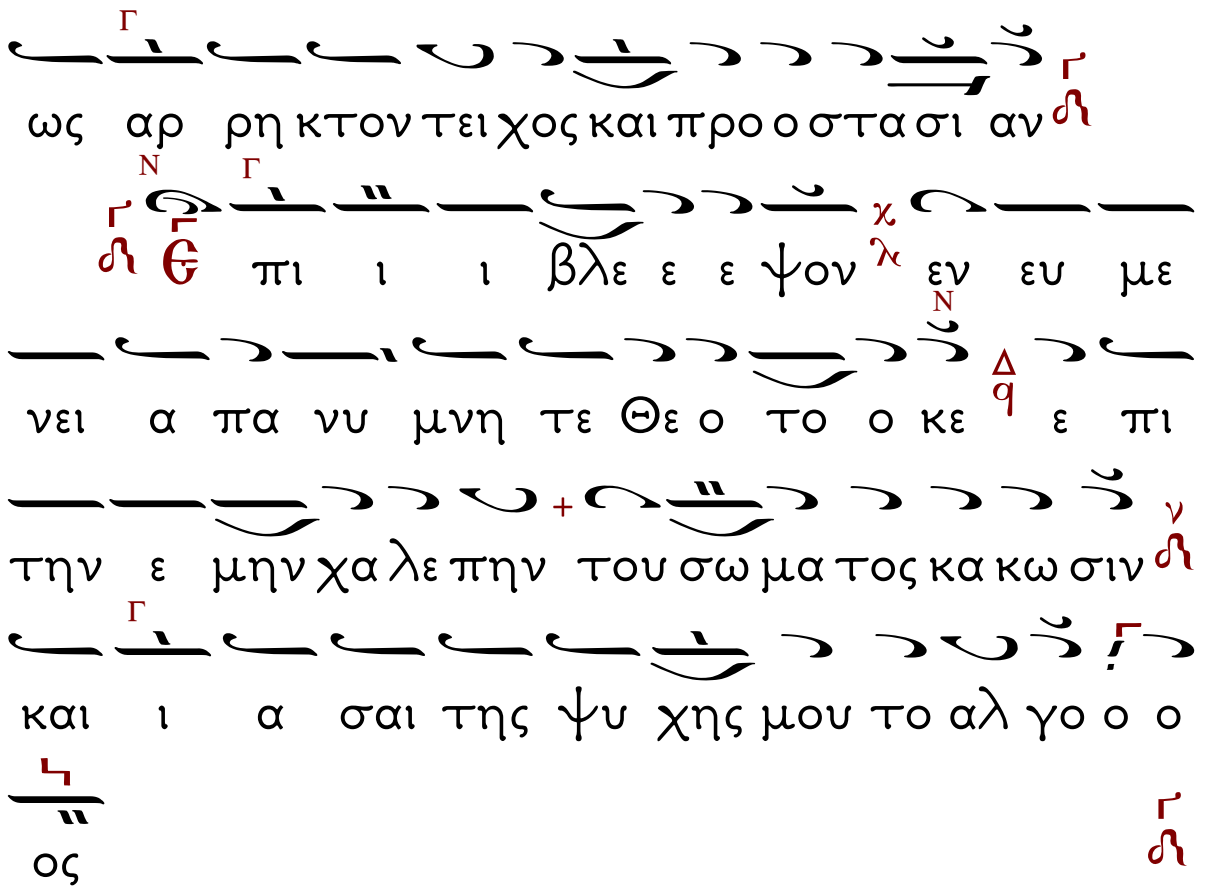
λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Γ}
 Θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δε σποι να ^Γ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
 και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζω σε ^{Ν Π} και
 α νυ μνω και γε ραι ρω ^Γ την πολλην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ^Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ
^{Μ Γ Π Ν}
 Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να ^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν ^Γ αλ λα προ φθα σα
^{Ν Π} ^Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας ^Γ η θερ μη

αν ^Nτι ληψις ^Γκαι ^Δπροστα ^qσι ^Γι ^Nα ^qα ^Γμου
 και ^Γνυν ^qκαι ^Γαι ^qκαι ^Γεις ^qτους ^qαι ^qω ^qνας
 των ^Mαι ^Γωνων ^qα ^qμην
 α ^qλη ^qθη ^qθε ^qο ^qτο ^qκο ^qνο ^qμο ^qλο ^qγω ^qδε
 σποι ^qνα ^qσε ^qτην ^qτου ^qθα ^qνα ^qτου ^qτο ^qκρα ^Nτος
 ε ^qξα ^qφα ^qνι ^qσα ^qσαν ^qως ^qγα ^qρ ^qφυ ^qσι ^qζω ^Nος ^Πεκ
 των ^qδε ^qσμων ^qτων ^qτου ^qΑ ^qδου ^qπρος ^qζω ^qην ^qα
 νη ^qγα ^qγες ^qεις ^qγην ^qμε ^qρευ ^qσαν ^qτα
 α ^Nι ^qα ^qα ^qα ^qσω ^qω ^qω ^qσον ^qα ^qπο ^qκιν
 δυ ^qνων ^qτους ^qδου ^qλους ^qσου ^qθε ^qο ^qτο ^qο ^qκε ^Δο
 τι ^qπαν ^qτες ^qμε ^qτα ^qθε ^qον ^qεις ^qσε ^qκα ^qτα ^qφευ ^qγο ^qμεν ^q

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὡδή δ' .
Σύ μου ἰσχύς Κύριε .

Ἦχος πλδ — Γα

ἡ
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
 ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
 μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
 του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
 εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
 χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
 με

Γ
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Μ Ν Γ
 Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
 Π
 σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
 Ν
 να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
 Π
 θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
 χ
 λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
 σου σω σον με
 Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην δει
νως πυ ρου με εν ην ως υ δωρ πε ριδρο
σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της
ευ ερ γε σι ας ης α φθ ο νως αυ το ς πα
ρα πη λαυ σα

Ωδὴ ε'.

‘Ἰνα πὶ με ἀπώσω.

Γ Ν
 ρ Ϛ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 Γ ρ
 η μας
 Μ Γ
 ρ Ϛ Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 ρ Ϛ πα ρ θε νε χαι ρε Θε ο νυ μ φε ρ Ϛ χαι ρε θει α σκε
 ρ Ϛ πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πο ρ θη τον ρ Ϛ

Π
 χαί ρε προ στα σι α ^N και βο η θε εκαι σω
 τη ρι α των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
 στε ως
 Γ ^N
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Γ ^M Γ
 Ο ι μι σουν τες με μα την βε λε μνα
 και ζι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
 μου και κα τα βι βα σαι ^N προς γην Α γνη
 η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ
 φ θασα σω σον με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω
 Πνευματι
 Απο πασης αναγκης θλιψεως και
 νοσου και βλαβης μελυτρωσαι και τη σηδυ
 ναμει εν τη σκεπη σου φυλαξον ατρωτον
 εκ παντος κινδυνου και εξ εχθρων των
 πολεμουντων και μισουντων με Κορη πα
 νυμνητε
 Και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων αμην
 Τι σοι δωρον προσαξω της ευχα

ρι στίας ανθων περα πη λαι σα των σων δω
 ρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
 τητος τοι γα ρουν δο ζα ζω υ μνο λο γω
 ω και με γα λυνω σου την α μετρον προς με
 συμ παθει αν

Ὡς δὲ
 Τὴν δέξιν.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^χ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γ α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Δ τη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου ^Γ
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Γ ^Π α ρα α α κλη η σιν ^χ εν ταις θλι ψε σιν
 οι οι δα ^Δ και των νο σων ^Π ι α τρο ον
 σε γι νω σκω ^γ και παν τε λη συν τρι μ μον
 του θα να του ^χ και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γ και παν των των εν συμ φο ραις
^Δ τα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν ^Γ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγιω
 Πνευματι
 Ουκρυυ υπτωωσου τονβυθοντουε
 λεους και τηνβρυσιντων απειειρωνθau
 ματων και τηνπηγηντην αεναον
 οντως τηςπρος εμεσυμπαθειαςσου Δε
 σποινα αλλα πασινομολογω καιβο
 ω καικηρυττωκαιφθεγγομαι
 Καινυνκαι αι καιειςτους αιωνας
 των αιωνωναμην
 Εκυυ κλωωσαν αιτουβιουμε

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρθε
 νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν^χ κα τα τι τρω σκουσι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
 δι ωκτην και ρυστην Παναχραν τε^Γ
 Δι^Γ α α α σω ω ω σον^χ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^γ
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα α αν τε^χ η δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ'

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη ^Δ εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπ ευ σον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
^B το κε των τι μων των σε ⁶

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

^χ
⁶ ^Δ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B πα ση γε νε α και γε νε α (δίς) ⁶
^χ

^Δ Στίχ. ^λ ακουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ
Του ο νο μα τος σου μνησθη σο μαι εν
πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' Δόξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ
 Αὐτῷ Πνευματι Πατερ Λογε Πνευ
 ματρι ἡ ἐνμοναδι ἐξαλειψον τα

πληθ^ν των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ζα λει ψον τα

πληθ^ν των ε μων εγ κλη μα των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθ^ς των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον

το α νο ομη μα μου

Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι

νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να

^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου ⁶
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου
^Δ δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Δ τα ^Δ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ
^Δ σφυ γω ο α θλι ος ⁶ παν το θεν πο λε μου
^Δ με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Δ σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ
^Δ στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
^Δ την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶
^Δ Ἐπερα Θεοτοκία. ⁶ ^Δ Ου δεις προ στρε χων
^Δ ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το
 δωρημα προς το συμφε ρον της αι τη
 σεωω ως
 Μεταβολη των θλιβομε ε ε ε
 νων α παλ λα γη των α σθενουντων υ υ
 παρχουσα Θε ο το κε Παρθε νε σωζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου μενων η η
 ει ρη νη των χειμα ζο μενων η η γαλη νη
 η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

ἕ
ν
α
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
ν
α
Φω ση τε κου σα Θε ο το κε σκο τι
Π Ν
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των ν
α
γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον
Π
το κα θα ρον και α α μω ω μον α ι να

^N
 πο θω σε δο ξα ζω ^ν
^N
^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^ν
^N
^ν Γ κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν
 τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν γυ μνω
 θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ
 α βο η θη των δυ υ να μις ^Π ^Δ και ελ
^N
 πις α πη λ πι σ με νων ^ν
^N
^ν Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α
 γι ω Πνευ μα τι ^ν
^N
^ν Θ λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω^γ α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των^Δ
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος^Π και α
^Nπει ρων σου θ αυ μα των^γ
^γ και νυ υν και α ει^Δ και εις τους αι
^Πω νας των αι ω ω νων α μην^γ
^γβ λε ψον ι λε ω ομ μα τι σου^Δ και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω^γ και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων^Δ
^Δ και πει ρα σμων με λυ υ τρω ω σαι^Π α
^Nμε τρη τω σου ε λε ει^γ

Ὡδή η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
^γΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^γ

^N
^γΔι α σπλαγχνα ε λεους σου Παρ θε
 νε ^Δμη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα
 λω βι ω τι κων κυ μα των ^γαλ λα δι
 δου μοι χει ρα βο η θει ας ^Δκα τα πο νου
 με ε νω κα κω σε σι του βι ου ^γ

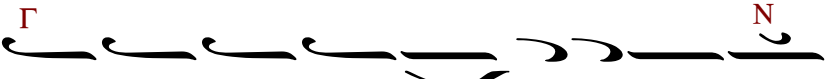
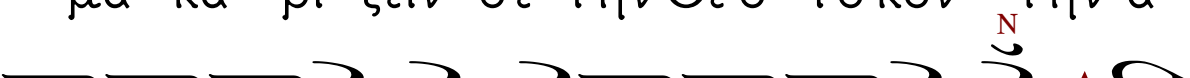
^N
^γΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^γ

^N
^γΠε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ^Δευ ρο σα αν με Α γνη ^Δκαι συμ φο ραι
 του βι ου ^γκαι πει ρα σμοι με παν το θεν ε
 κυ κλω σαν ^εαλ λα προ στη θι μοι ^Δκαι
 αν τι λα βου μου ^Δτη κρα ται α σου σκε πη ^γ
^γ^NΔο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δκαι Α
 γι ω Πνευ μα τι ^γ
^γ^NΕν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
 να ^Δεν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^γ
 και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ^ε
 και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
 τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^γ

πειν^Γτων υ^Π περνουν θ^Δαυ^Γμα^Πτων σου^Γ των τε
 τε^Γ λε^Π σμε^Γ ε^Πνων δι^Γη νε^Γ κως^Π τοις πο^Γ θω
 σε^Δ τι μω^Γσι και πι^Γ ι^Γσται προ^Γσκυ^Γνου^Γσιν^Γ
 ως α^Γλη θ^Γη Θε^Που λο^Γχευ^Γτριαν^Γ
 Δ^Γο^Γξα Πα^Πτρι και Υι^Πω και Α^Γγι ω
 Πνευ^Γμα^Πτι^Γ
 Ε^Γν υ^Πμνοι^Γσευ χα^Πριστοις δο^Γξο^Πλο^Γγω
 και γε^Πραι^Πρω^Πτο α^Πμε^Πτρον ε^Π λε^Πος^Π και
 την πολ^Πλην^Π δυ^Πνα^Πμιν σου πα^Πσιν ο^Πμο^Πλο^Πγω
 και τας ευ^Περ^Πγε^Πσι^Πας σου^Π ας υ^Ππε^Πρε
 κε ε^Πνω^Πσας εις ε^Πμε^Π κη^Πρυτ^Π τω^Π με

γα λυ νω ^N ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ και λο
 γι σμω και γλω σση παν το τε ^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ
 την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν ^Π
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Π και
 στε να γ μον ^Δ αλλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη ^Γ και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δ δυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ Δε
 σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δ ει νε ευ σεις ε τι
 μον ^Γ προς την ε μην οικτραν τα πει νω σιν

Γ Μεγαλυνάρια. Γ Ν
 Δ Α ξι ον ε στιν ως α λη θως
 Δ Ν Γ
 μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον Δ την α
 Ν Δ
 ει μα κα ρι στον και πα να μω μη τον και
 Γ Π
 Μη τε ρα του Θε ου η μων Α την τι μι ω
 Γ Π
 τε ραν των Χε ρου βιμ Α και εν δο ξο τε ραν
 Γ Π
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ Α την α δι α
 Γ Δ
 φθο ρως Α Θε ον Λο γον τε κου σαν Α την ον
 Γ
 τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν Α

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

^Π
^Γ ^Ν ^Γ
 ἤ **Τ**ην υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων ἤ
^Π
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
^Γ ^Ν ^Γ
 κων ἤ την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
^Ν ^Γ ^Ν ^Δ
 κα τα ρας ἤ την Δε σποι ναν του κο ο σμου ἤ
^Γ
 υ μνοις τι μη σω μεν ἤ

^Π
^Γ ^Ν ^Γ
 ἤ Ἄ πο των πολ λων μου α μαρ τι ων ἤ
^Π ^Γ
 α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
 ψυ χη ἤ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα
^Ν ^Γ ^Ν ^Δ
 ρι τω με νην ἤ ελ πις α πηλ πι σμε ενων ἤ
^Γ
 συ μοι βο η θη σον ἤ

^Γ ^Π ^Γ
 ἤ Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

δε ξαι πα ρα κλη σεις α να ξι ων σων ι
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οι κτει ρη ησαι η μας
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην^Γ την ι στο ρη^Ν θει σαν υ πο
του Α πο στο λου^Γ Λου κα ι ε ρω τα α
του^Ν την Ο δη γη η τρι αν^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πα^Πσαι των Α γ γε λων αι στρα τι αι^Γ
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω^Ν
δε κας^Γ οι Α γι οι Παν τες με τα της^Ν
Θε ο το κου^Γ ποι η σα τε πρε σβει ει αν^Ν
εις το σω θη ναι η μα α α^Γ ας^Γ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

6. αλλ ε πι βλεψον και νυν ως ευ σπλαγ χνος
 6. και λυ τρωσαι η μας εκ των εχ θρων ημων
 6. 6. συ γαρ ει Θε ος ημων 6. και η μεις λα ος σου
 6. παν τες ερ γα χει ρων σου και το ο νο
 6. 6. μα σου ε πι κεκλημεθα 6.
 6. 6. και νυν και α ει και εις τους αι ω
 6. 6. νας των αι ω νων α μην
 6. 6. της ευ σπλαγ χνι ας την πυ λην α νοι
 6. 6. ζον η μιν 6. ευ λο γη με νη Θε ο το κε 6.
 6. 6. ελ πι ζον τες εις σε μη αστοχησωμεν 6.
 6. 6. ρυ σθει ημεν δι α σου των πε ρι στα α σεων

 6 — — — + — — — — — 7
 συ γαρ ει η σω τη ρι α του γε

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἱλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἱλεως, ἱλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Εὐ**λόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ναοῦ)**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περιόδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ὕ Γα^ϕ

^πχ^N Ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^Nωων^γ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε^η
 Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω^η κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα^η και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα^η
^Mη^Γ ο γλυ κα σμος των Αγ γε ελω ω ωων^η
 των θλι βο με νων η η χα ρα^η χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις^η Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ου^η αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.